

Abstrakt

Tato práce se zabývá multimodálními datovými články pojednávajícími o pandemii covidu-19 v letech 2020–2022. Jejím hlavním cílem je analyzovat strategie slow a longform žurnalistiky, problematiku tzv. data story, kognitivního kontejneru a multimodální digitální žurnalistiky a jejich vliv na vnímání a angažovanost čtenářů. Zvláštní důraz je kladen na studium narativních postupů v novinářině a jejich uplatnění v multimodálních člancích. Analytická část zkoumající šestnáct článků *The New York Times* kombinuje jak analýzu narativních technik a jejich dopadů na angažovanost čtenáře, tak vizuální složky článků. K analýze narativních novinářských postupů jsou využity zejména poznatky představené ve výzkumech Kobie van Krieken. Obrazová sdělení zobrazující lidi a koronavirus a jejich reprezentační, interaktivní a kompoziční významy jsou analyzovány za pomoci metod sociální sémiotické analýzy Gunthera Kresse a Thea van Leeuwena. Diplomová práce díky tomu přináší ucelený přehled o tom, jak spolu jednotlivé složky multimodálního sdělení kooperují, přičemž se zaměřuje zejména na způsoby zvyšující angažovanost čtenáře.